

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1124 22 tháng 1 năm 2017

Thơ ngỏ

Dấn Thân

*Dấn thân học đạo qui nguyên cảnh
Giải tỏa phiền ưu tự đạt thành
Tiến hóa không ngừng hồn triểu thức
Mê lầm chẳng có tự về thanh*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Có người được Bé cưng chiều từ lý từ tí, mà họ chưa chịu dứt khoát tu học thì sao?
- 2) Bé không có cách nào giúp họ hay sao?
- 3) Từ bi là gì? Mà tại sao Bé không giúp?
- 4) Bé đã dứt khoát chưa?
- 5) Cuộc đời như sóng nhồi dồn dập làm sao có cơ hội thức tâm mà lo tu ?
- 6) Có người than rằng chạy theo Bé không kịp là sao?
- 7) Bé nói xác thân của con người do điện năng sống động cấu trúc hình thành tại sao còn bị bệnh ?

<p>1) Hỏi: Có người được Bé cung chiều từ lý từ trí, mà họ chưa chịu dứt khoát tu học thì sao?</p> <p>TL: Thưa họ sẽ chuốc lấy sự đau khổ triền miên trong tâm thức.</p>	<p>2) Hỏi: Bé không có cách nào giúp họ hay sao?</p> <p>TL: Thưa Bé lúc nào cũng muốn giúp đỡ họ, nhưng họ không nhận tức là không hành, thì Bé cũng bó tay mà thôi, đành hẹn tái ngộ trong một kiếp khác.</p>
<p>3) Hỏi: Từ bi là gì? Mà tại sao Bé không giúp?</p> <p>TL: Thưa từ bi ẩn tàng trong tâm thức của mọi người, mà mọi người không chịu mở ra, thì làm sao có mà giúp, sự thật là sự thật, không thể gạt một ai được cả. Bé chỉ hành để ảnh hưởng, được ngày nào hay ngày nấy mà thôi.</p>	<p>4) Hỏi: Bé đã dứt khoát chưa?</p> <p>TL: Thưa nếu Bé không dứt khoát, thì ngày hôm nầy cũng đã năm thê bảy thiệp và nặng nợ trần gian rồi, thì giờ đâu mà viết những lời vấn đáp, dành cho các bạn quý yêu đọc chơi trong lúc rảnh rỗi.</p>
<p>5) Hỏi: Cuộc đời như sóng nổi dồn dập làm sao có cơ hội thức tâm mà lo tu ?</p> <p>TL: Thưa con người là nhút khí tạo thành, nguyên khí ban chiều hằng giờ phút khắc chuyên trong nhịp tim của hành giả, tại sao hành giả không chịu cảm thức điều này để tiến thân, chỉ có Trời mới có khả năng cứu độ, không hướng về Trời làm sao có cơ hội mà tu, Vô vi tràn đầy sách vở, lời giảng minh triết tận độ, chỉ có hành thì sẽ sớm được thức tâm.</p>	<p>6) Hỏi: Có người than rằng chạy theo Bé không kịp là sao?</p> <p>TL: Thưa đức nhịn nhục của họ không thực hành đúng, thì lượng từ bi khó phát triển, nếu hành đúng thì cũng như nhau, cần gì phải chạy theo, mà than không kịp.</p>
<p>7) 14-09-91</p> <p>Hỏi: Bé nói xác thân của con người do điện năng sống động cấu trúc hình thành tại sao còn bị bệnh ?</p> <p>TL: Thưa tâm làm thì thân chịu, ví dụ tâm nghĩ bậy cho người khác, bấn tin bậy bạ gieo hoạ cho người xung quanh là một đại tội, làm trì trệ cơ tiến hoá của tâm linh, chê bai người khác mà không biết mình là ai! Thảm bại mà tưởng lầm là hại được người là sung sướng, tự mình giam tâm vào chỗ vô minh mà không hay.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Gánh nặng trần gian

Thầy ôm gánh nặng trần gian
Thực hành phục vụ vượt sang đạo đời
Lo tu tiến hóa hợp thời
Gắng liền Trời Phật đời đời dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Trong tu có tiến vui vầy cảm giao
Tình thương ban rải đối trao
Trong không mà có bước vào càn khôn
Tình đời đen bạc ác ôn
Giết nhau không kể vía hồn Trời ban
Lệ rơi tuôn chảy hai hàng
Trần đầy uất khí bàng hoàng nội tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Đại Bi ban chiếu tự thắm nhận thôi
Chẳng còn lý luận sang tời
Về ngôi thanh nhẹ tái hồi đường tu
Thực hành thanh tịnh như ngu
Mặc ai tranh chấp vẫn tu vẫn hòa
Dù cho nguyên khí gần xa
Trời ban tình đẹp vẫn là quý thương
Chuyên tu tự mở tâm đường
Yêu thương muôn loại gieo gương thế trần
Nguyện tu đóng góp một phần
Giải phần mê chấp lần lần tiến lên
Cõi Trời có sẵn đạo nên
Quy y Phật Pháp tự quên thế tình
Thực hành tự giác tự minh
Hành trình mở rộng hướng khuyhnh Phật Trời

Quý thương,
Vĩ Kiên
Lương Sĩ Hằng
17-06-2002

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

VĂN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY 25/7-15/8/1981 (Cuốn 3)

Bạn đạo: Con chấp nhận cái sự Tham, Sân, Si, trên cõi đời này; vì có Tham, Sân, Si, bây giờ đây Thầy mới tìm ra Đạo, và tìm ra một cái lẽ sống cho cuộc đời; thì nhờ cái tham, sân, si, đó. Con nghĩ, trên đời giờ phải Tham, Sân, Si, nhiều hơn, để các lãnh tụ tôn giáo có cơ hội học hỏi nhiều

hơn. Chớ nếu mà Thầy diệt Tham, Sân, Si, đi, thì con nghĩ là làm!

Đức Thầy: Không diệt được Tham, Sân, Si! Xây dựng Tham, Sân, Si; đổi chiều hướng của Tham, Sân, Si! Cho nên, không có nói rằng, “Tôi diệt

Tham, Sân, Si!" Nói, "Diệt Tham, Sân, Si," là sai! Tham tất cả cần khôn vũ trụ, mới đem lại sự tinh vi đóng góp cho mọi người. Hỡi chớ, nếu tôi thanh tịnh, thì cái xã hội này tiêu hết, còn gì? Ông Trời thiếu thanh tịnh thì chúng ta chết hết! Trong sở mà không có ông kỹ sư thanh tịnh, nó đâu có vẽ họa đồ cho nhiều người có việc làm? Hỡi chớ, mấy thằng thanh tịnh nó phá hoại, hay nó làm việc? Nó ngồi nó vẽ, vẽ có mấy chữ, mà ăn lương cao hơn mình! Mình chạy hần học ngoài đường, mà lại ăn lương ít hơn! Có sự thấy rõ ràng; có sự thấy rõ ràng! Cho nên, đừng có cho Thanh Tịnh là tiêu diệt; nhưng mà Thanh Tịnh là làm việc nhiều hơn. Thanh Tịnh là cái gì? Chấn động lực hiện hữu của Bạn đang yếu ớt, mà Bạn sẽ tập trung cho nó gia tăng hơn thì cái chấn động lực của Bạn mau hơn, nhanh lẹ hơn! Là Thanh Tịnh như thế đó. Không phải thanh tịnh là "Tôi ngồi êm đây, tôi chịu xuống dưới đó," là thanh tịnh! Không phải thanh tịnh. Tu sai và sử dụng cái thanh tịnh sai á, là nguy hại! Thanh tịnh là cái chấn động lực đi tới thanh nhẹ vô cùng; cho nên nó chiếu sáng cả Càn Khôn Vũ Trụ! Mà trên đó làm việc nhiều hơn, hay là chúng ta làm việc nhiều hơn? Sự quang chiếu từ trên chiếu xuống nhiều hơn, hay là chúng ta chiếu lên nhiều hơn? Đó.

Bạn đạo: Thì vì cái lẽ đó...,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Là một cái việc của vấn đề, gọi là "Thế giới bên ngoài."

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Con không biết rõ bên trên nhiều hơn;

Đức Thầy: Ừ; phải rồi.

Bạn đạo: Hay là bên dưới nhiều hơn?

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Còn Thầy nói là, hồi nãy con nghe được câu Thầy nói là, "Bạn là Thượng Đế của tôi."

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Thì đương nhiên! Nếu bây giờ, đôi lúc, "Tôi tu nhiều hơn, tôi đạt ra một cái; có thể nói là, tôi nhìn vào một người khác là Thượng Đế của tôi;"

Đức Thầy: Đúng.

Bạn đạo: Thì đương nhiên là tôi nói, "Người đó còn thua tôi!" Thì như vậy ấy, thì cũng có thể gọi là người, "Thượng Đế nhiều hơn." Cho nên, đặt cái câu hỏi hỏi này, là, "Trên chiếu xuống nhiều hơn, hay là dưới chiếu lên nhiều hơn?"

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Đôi lúc, ví dụ một hạt nổ,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Có thể nổ một trái bom,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Còn trái bom cũng có thể nổ được một hạt nổ.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Vậy thì, chưa hẳn là bên nào nó...; đó là tùy cái động lực;

Bạn đạo: Chứ người nói, "Bên trên chiếu xuống nhiều hơn, hay dưới nhiều hơn," thì con không biết.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Còn đặt vào cái trường hợp của ông kỹ sư ấy,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Ông kỹ sư làm việc như vậy, thực ra ông ấy có cái sáng của ông ấy,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Và ông ấy đã học hỏi

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Những cái kinh nghiệm của người khác,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Thì cho nên bây giờ ông lãnh lương nhiều hơn,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Còn cái hoạt động nhiều khác, nhiều

hơn ấy; thì đương nhiên, những người khác; hoạt động ở đây là phải do năng lượng;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Ví dụ, ông kỹ sư ông làm việc ít hơn. Con không bao giờ con chấp nhận nói, "Ông kỹ sư đó làm việc nhiều hơn,"

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Ông kỹ sư làm việc ít hơn, tại vì ông ấy tiêu ít năng lượng hơn;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Cho nên, ông ấy lãnh lương nhiều hơn tự vì ông ấy học hỏi tất cả những kinh nghiệm của người khác;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Tức là, có thể nói là, ông lấy cái kinh nghiệm của người khác! Ăn lương của chính ông,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Nhưng mà chính là ông ăn lương của người khác;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Và nếu ông kỹ sư ông ấy ngồi ông ấy vẽ họa đồ hoài,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Thì cái sản phẩm cũng không có ra được;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Vậy thì, con thấy là, con người lao động hoạt động nhiều hơn; còn ông kỹ sư hoạt động ít hơn. Ông có cơ hội nhiều hơn con thôi; còn là chính người làm việc là làm việc nhiều hơn;

Đức Thầy: Cho nên, mỗi người ở trong một cái thức khác nhau; mỗi trình độ khác nhau. Bạn nói, "À, học tới kỹ sư là nhờ cái sáng suốt ông mới học được kỹ sư;" phải không?

Bạn đạo: Không phải, cái này con nói là không phải là nhờ sáng suốt,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Đó là trong một cái yếu tố thôi. Có thể nhờ cái sáng suốt, cái sự thông minh,

Đức Thầy: Cái sự sáng suốt, cái sự thông minh, đó.

Bạn đạo: Cái thứ hai, có cơ hội; thứ ba là có tiền, hoặc là. Cho nên con nói mà cái trình độ và cái mà ông có ngày hôm nay ở người khác cho anh.

Đức Thầy: Đúng như vậy. Cho nên, ông mới phục vụ cho người khác. Ông phục vụ cho người khác; mà ông động loạn và ông sân si, ông đâu có làm được; ông học đâu có tới bên? Ông phải thuận hòa, phải hợp tác, ông mới học, ông mới tìm cái sáng kiến của mỗi người khác, và cái sáng kiến của ông tiếp thu được cái sáng kiến của người khác, ông mới ứng dụng trong cái tình trạng hiện tại! Thấy chưa? Cũng nhiều người đồng đi học, mà không thi đậu được! Họ phải chấp nhận những điều đó! Rồi cái người mà lao động, này kia, kia nọ, làm việc nhiều hơn? Nói, bây giờ đổi, về lý thuyết để nói, nghĩa là, trong cái thực hành, nói, "Bây giờ, Ông ngồi Ông vẽ như vậy đó; bây giờ Ông đổi với tôi, Ông cuộc một tiếng đồng hồ, Ông cuộc được không?" Chắc ông kỹ sư ông cuộc không được; bởi vì ông dùng cái óc; ông dùng cái sự sáng suốt về phân trí; còn cái ông lao động này, một giờ đồng hồ đó, ông cuộc được bao nhiêu thước? Nó cũng có cái khác biệt so sánh. Nhưng mà, nói cái xã hội loài người mà không có những người thanh tịnh sáng suốt như vậy đó, xã hội này không có trật tự! Phải mất trật tự!

Cho nên, có người thông minh, và có người thiếu thông minh; có người hiểu hai phương diện mới cho là chơn lý; mà có người hiểu một mặt đã tưởng lầm đó là chơn lý. Cho nên, các bạn còn thắc mắc về những tôn giáo cạnh tranh, này kia, kia nọ: họ cũng thuyết chơn lý, mà thuyết một bên! Còn nếu mà họ hiểu hai bên, "Trong sanh, có tử; trong tử, có sanh," thì lúc đó họ hiểu cái Luật Quân Bình để trả lại cái quyền sống và phát triển của mỗi người! Thì lúc đó không có sự cạnh tranh và nghịch ngợm lẫn nhau nữa.

Nhưng mà, một thời gian nào, đây rồi các bạn cũng sẽ thấy bom, đạn nó sẽ đùng đùng; đùng đùng; đùng đùng với nhau nhiều lắm! Nó phải đùng; bởi vì sáng suốt sản xuất ra để làm gì? Để đùng đùng!

Mảnh đất eo hẹp của chúng ta đã thử rất nhiều rồi! Rồi các chỗ khác cũng phải thử chứ! Thử rồi mới là thấy rằng cái nào có giá trị hơn? Còn lúc chưa thử, nó nói nó là hay nhất, nó là đúng nhất. Cho nên, lý thuyết và thực hành, hai cái khác nhau. Những người thực hành mới thấy rõ chính mình, và sửa mình, và chịu học hỏi của những người khác. Còn người không chịu thực hành, thì muốn giáo dục người khác. Thì cái chuyện đó, càng ngày dân trí nó càng thông minh và tiến bộ nhiều hơn, thì nó không có chấp nhận cái chuyện đó; và chính nó sẽ tự tiến và tự hòa đồng: mỗi người cũng là tinh thần lãnh đạo lấy mình, và hòa hợp với tất cả.

Bạn đạo: Dạ, con xin cảm ơn rất nhiều.

Đức Thầy: Dạ; cảm ơn anh nhiều lắm. Nói mệt, thì lúc nào tôi cũng mệt; mà nói khỏe, lúc nào tôi cũng khỏe. Còn âm thinh, còn nói chuyện; mà hết âm thinh thì nghỉ ngơi, yên ổn suốt đời ...! Dạ, mấy giờ rồi? Mới có 4 giờ mấy à! Hồi nãy ông chủ nhà hứa 5 giờ rưỡi lặn mà!

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Lâu mới có cái sự nhiệm mầu của Trời đất ban,

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Thì bây giờ Ông Tám nhìn thấy cái sắc diện của con, cũng như là tâm hồn con, là trong tâm con có thể tu được không, thưa Ông Tám?

Đức Thầy: Bây giờ, Chị muốn tu,

Bạn đạo: Dạ,

Đức Thầy: Chị phải hiểu nhiều; cũng như ông bạn kia, ông hỏi;

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Những cái gì Chị cứ tìm hỏi, cứ việc hỏi tới. Mình có hỏi mình mới có ý,

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cái ý, “Tôi muốn tìm cái đó, tôi phải tìm cho ra!”

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Tôi đã nói sự thối mắc cuộc đời của tôi, nghĩa là, tôi phải xông pha để tìm hiểu!

Bạn đạo: À, người ta nói, “Ồi, mày thanh niên, vô sòng cờ bạc?” Tôi vô cờ bạc tôi oánh, coi thử nó ra làm sao?

Đức Thầy: “Cái tụi này nó hay ở chỗ nào, mà nó dở ở chỗ nào? Nó lờng gạt người ta chỗ nào?” Tôi mới biết rõ!

Bạn đạo: Dạ.

Bạn đạo: Còn tôi sợ, mà tôi cứ áp a, áp ó vậy, chùng nào tôi mới tiến được? Phải không?

Bạn đạo: Mình phải tinh tấn,

Đức Thầy: À . Mình phải, mình phải xông pha để tìm; cái Pháp Lý là nó vậy đó; phải tìm, “Cái lý đúng không, chấp nhận không?” Để mà tiến.

Bạn đạo: Dạ.

Hướng tâm cầu nguyện

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo bác Lâm quang Hiền mất ngày 16/1/2017 tức ngày 19/12/2016 âm lịch lúc 17h15 tại Liège, Bỉ quốc , hưởng thọ 95 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Bác Hiền là ba của bạn đạo Lâm quang Sang, Lâm quang Thanh và Lâm tuyết Nga bạn đạo Bỉ. Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Thiền đường Bruxelles ,Bỉ quốc kính báo.